

Deltebre garantirà el pas de les embarcacions per la desembocadura

La navegació és possible sense cap dragatge i per això s'apostarà per un sistema de balises dinàmic

PER M. MILLAN

Les dificultats de les embarcacions per superar la desembocadura de l'Ebre, arran de l'existència de barres de sorra, ha estat un fre a la navegació, el turisme nàutic i el desenvolupament del port fluvial de Deltebre. Tot i estar prohibit oficialment, els pescadors locals, molt coneguts de la zona, sí que superen cada dia la desembocadura pel canal de pas natural existent, que canvia depenent dels temporals o de les avingudes.

L'Ajuntament de Deltebre demana des de fa temps solucions, com ara la instal·lació d'una draga a la zona, i ara s'ha decidit actuar sense esperar les administracions superiors. Així, ahir va presentar un pla per al desenvolupament de la navegabilitat a la desembocadura del riu, en el qual s'estableix que la navegació és viable i pot ser segura sense la necessitat de dragar-la de forma periòdica.

Segons l'estudi, realitzat pel Taller d'Enginyeria Ambiental i l'Institut d'Hidràulica Ambiental de la Universitat de Cantà-

Un vaixell turístic i una llanxa, navegant per la zona de la desembocadura de l'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

LES XIFRES

2-3
metres

■ Calat que hi ha a la desembocadura, fet que permet el pas de bona part de les barques de la zona.

120
mil euros

■ És el pressupost inicial per a la posada en marxa del projecte d'abalisament dinàmic.

2.911
embarcacions

■ Són les que estan amarrades als ports de l'Ebre i poden estar interessades en navegar pel riu.

bria, el calat de la zona varia entre els dos i els tres metres, fet que permet el pas de la pràctica totalitat d'embarcacions professionals i d'esbarjo i les 'golondrines' turístiques de la zona.

Per garantir les condicions de seguretat, llavors, el que s'ha de fer és avaluar constantment la posició de la barra de sorra. El sistema proposat és el d'abalisament dinàmic, que s'utilitza

en diversos ports del món com el de Teignmouth (Regne Unit) o el de Santander, per observar la posició del canal de navegació en cada moment i senyalitzar-ho de forma adient. La localització del canal es fa mitjançant un sistema de visió remota, equipat amb càmeres d'alta resolució. La visió automàtica de la zona permet actualitzar la localització del canal constantment, segons explicà ahir el director de l'estudi, Ramir Aurin.

Aquesta alternativa requereix d'una inversió inicial de 120.000 euros i un manteniment anual de 100.000 euros, que in-

clou el personal necessari per a la gestió de la informació (en un centre que es preveu construir a Deltebre) i la col·locació de les balises.

Per gestionar el projecte l'Ajuntament de Deltebre vol implicar municipis veïns i administracions superiors en la creació d'un consorci, del qual també haurien de formar part el sector pesquer i les empreses nàutiques i turístiques locals, segons destacà l'alcalde, Gervasi Aspa. També es planteja fer pagar algun tipus de cànon a les embarcacions que vulguin superar la desembocadura.

Reubicar la sorra per salvar Riumar de la regressió

L'estudi tècnic descarta el dragatge de la bocana del riu Ebre no tant per qüestions mediambientals com pel seu elevat cost econòmic. Així, obligaria a retirar cada any un volum de 110.000 metres cúbics de sorra amb un cost anual de 440.000 euros, quan no hi ha un problema de calat. Tot i això, l'Ajuntament de Deltebre no hi renuncia. En aquest sentit, Aspa assegurarà que disposar d'una petita draga permanent a la zona podria portar molts beneficis. «Retirant 5.000 metres cúbics de sorra cada any es podrien reubicar en zones delicades del delta de l'Ebre i, per exemple, podríem aturar la regressió a la zona de Riumar». Aquesta urbanització del terme municipal de Deltebre és una de les més amenaçades per la dinàmica del Delta i els possibles efectes futurs del canvi climàtic.